

Živá voda

Pavol Hammel

Na izbe číslo trinásť, v trinástej posteli pri obloku
zosnula živá voda. Bolo to v zime, koncom roku.

Bola už v penzii z rozličných dôvodov
Z ústredia rozprávok nebrala dôchodok
Zomrela živá voda len tak na starobu
Ktosi ju učesal, umyl, obul

Chceli sme pohreb ako sa patrí
Tak za dve tisícky alebo za tri
Nemala príbuzných chceli sme vyzbierať
Od ľudí, od vecí, od zvierat.

Dobšinský pomohol dostať ich na zoznam
Nik sa však nehlásil, nikto ju nepozná, nepozná.
V Slávičom Údolí, ako to pekne znie,
nemal kto za rakvou, nemal kto veniec niešť, veniec niešť.

Všetci sme dospelí od hlavy po päty
Všetci sme zabudli rozprávky od tety
Zomrela živá voda len tak na starobu.
Ktosi ju učesal, umyl, obul.

V smútočnom prejave, krátkom a povinnom
Rečník ju pred nami, pred nami premenil na víno